

وزیر جهاد کشاورزی:

تراز تجاری کشاورزی کشور سه میلیارد دلار رشد پیدا کرد

وی بیان کرد: تراز تجاری بخش کشاورزی در سال ۱۴۰۳ نسبت به سال ۱۴۰۲ از منفی ۱۱ درصد به منفی هشت رسید.

وزیر جهاد کشاورزی همچنین گفت: این آمار بدان معناست که این بخش سه میلیارد دلار رشد داشته که عدد قابل توجهی است و گامی بلند در مسیر مثبت شدن تراز تجاری بخش کشاورزی است.

وی با اشاره به اینکه در زمینه تعداد واحدهای مرغداری و گاو شیری جزو پنج کشور برتر دنیا هستیم اظهار کرد: باید به سمت تولید اقتصادی با قیمت تمام شده پایین تر پیش برویم.

نوری قزلبچه به ایجاد واحدهای زنجیره ارزش تاکید کرد و افزود: باید فرهنگ مصرف کنسانتره آماده در همه دامداری ها و گاوداری ها حتی دامداری های سنتی نهادینه شود.

وی ادامه داد: در استان همدان و شهرستان رزن که کشاورزی حرف اول را می زند احداث کارخانه های تولیدی و صنایع تبدیلی باید جدی تر از قبل دنبال شود.

وزیر جهاد کشاورزی بر توسعه گلخانه ها تاکید کرد و گفت: توسعه شهرک های گلخانه ای در امنیت غذایی و ارز آوری برای کشور بسیار تاثیر گذار است.

وزیر جهاد کشاورزی بر تقویت صادرات محصولات کشاورزی تاکید کرد و گفت صادرات محصولات کشاورزی ۳۲ درصد رشد داشته است.

وزیر جهاد کشاورزی گفت: تراز تجاری بخش کشاورزی کشور سال ۱۴۰۳ نسبت به قبل از آن با وجود تحریم های ظالمانه سه میلیارد دلار رشد پیدا کرد.

وزیر جهاد کشاورزی گفت: سه میلیارد دلار تراز تجاری کشاورزی در دولت چهاردهم اتفاق افتاده است.

به گزارش ایرنا، غلامرضا نوری قزلبچه در آیین بهره برداری از یک کارخانه خوراک دام و طیور در شهرستان رزن افزود: در شرایط تحریمی و کمبود سرمایه، بخش کشاورزی در سال ۱۴۰۳ نسبت به سال قبل از آن حدود ۳۲ درصد افزایش صادرات و حدود ۶ درصد کاهش واردات داشته است.

مدیرعامل بانک مسکن:

پرداخت ۳۵ همت وام نهضت ملی مسکن در دولت چهاردهم

مدیرعامل بانک مسکن از پرداخت ۳۵ هزار میلیارد تومان سهم الشرکه به تناسب پیشرفت فیزیکی پروژه های نهضت ملی مسکن در دولت چهاردهم خبر داد.

به گزارش تسنیم، علی خورسندیان با تاکید بر تعهد عمیق این بانک به ایفای نقش محوری در تحقق اهداف کلان دولت در حوزه مسکن، اظهار کرد: بانک مسکن از ابتدای اجرای طرح نهضت ملی تا تاریخ ۳۱ مردادماه ۱۴۰۴، بالغ بر ۱۳۳ هزار و ۴۵۱ میلیارد تومان تسهیلات به منظور ساخت ۳۷۵ هزار و ۴۷۲ واحد مسکونی در قالب ۵۶ هزار و ۳۹۵ پروژه پرداخت کرده است.

وی یادآور شد: از آغاز طرح تاکنون، ۳۸۱ هزار و ۴۱۰ فقره قرارداد تسهیلاتی نهضت ملی مسکن به ارزش ۱۷۹ هزار میلیارد تومان در شعب این بانک امضا شده است. این دستاورد، موهوب پایبندی به اصول کارشناسی، پرداخت مرحله ای تسهیلات و تجربه ارزشمند کارکنان بانک تخصصی مسکن در اجرای طرح های بزرگ ملی است.

وی ادامه داد: تاکنون ۱۱۸ هزار و ۸۷۴ واحد مسکونی در قالب فروش اقساطی به متقاضیان تحویل شود. معتقدیم با تکمیل سریع تر واحدها، هم چرخه تأمین مالی طرح تداوم می یابد و هم اعتماد و امید متقاضیان بیش از پیش تقویت خواهد شد.

وی به سیاست اخیر بانک مرکزی در خصوص اعطای تسهیلات متمم تا سقف ۶۵۰ میلیون تومان برای پروژه های با پیشرفت بالای ۷۵ درصد اشاره کرد و گفت: علیرغم محدودیت منابع و ناترازی بانک مسکن، این تسهیلات به ویژه به پروژه های با پیشرفت بالا تزریق خواهد شد تا مسیر تکمیل واحدها هموارتر شود.

مدیرعامل بانک مسکن در بیان اقدامات بانک مسکن در راستای تسهیل خانه دار شدن مردم، به کاهش نرخ سود تسهیلات نهضت ملی از ۲۳ به ۱۸ درصد و همچنین پلکانی شدن اقساط طرح نهضت ملی مسکن در پروژه های حمایتی اشاره کرد و گفت: این اقدامات در جهت تسهیل شرایط برای متقاضیان و کاهش فشار مالی بر خانوارها صورت گرفته است.

خورسندیان افزود: بانک مسکن از ابتدای دوره فعالیت دولت چهاردهم تاکنون، نسبت به تزریق بالغ بر ۳۵ هزار میلیارد تومان به پروژه های طرح نهضت ملی مسکن متناسب با پیشرفت فیزیکی پروژه ها و همچنین تحویل حدود ۷۵ هزار واحد مسکونی به متقاضیان اقدام کرده است. بانک مسکن نه تنها یک نهاد مالی، بلکه بازوی اجرایی دولت در مسیر توسعه عدالت اجتماعی و خانه دار کردن اقشار فاقد مسکن است.

در نشست کمیسیون گردشگری اتاق کرمان مطرح شد:

تعطیلات ناشی از کمبود برق به ضرر گردشگری استان کرمان است

کاهش تقاضا در صنعت گردشگری، افزایش هزینه های سفر برای گردشگران، نبود زیرساخت های مناسب و کافی و عدم اختصاص تسهیلات بانکی زود هنگام و ارزان به فعالان این حوزه، از جمله مسائلی بود که در این نشست مطرح شد.

همچنین موضوع تعطیلات اعلام شده به دلیل ناترازی انرژی و کمک به پایداری شبکه انرژی کشور، یکی از موارد مطرح شده در این نشست بود که درباره آن مطرح شد که این تعطیلات میزان استفاده از هتل ها و همچنین سایر خدمات حوزه گردشگری در کرمان را کاهش می دهد و در مجموع به ضرر گردشگری استان است.

به گزارش روابط عمومی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی کرمان، در این نشست در رابطه با رونق گردشگری در کرمان، مسائلی مانند پیگیری اصلاح وضعیت ریلی یزد- کرمان، تهیه «سفر کارت» برای ارائه تخفیفات هتل ها به کارکنان دستگاه های مختلف، برقراری عدالت در توزیع سهمیه های حوزه گردشگری و پیشنهادات مربوطه برای طرح در صحن شورای توسعه گردشگری مطرح شد.

در ادامه این نشست از برقراری مجدد پرواز کرمان-دبی و بالعکس از ۲۷ مردادماه جاری خبر داده شد و همچنین برگزاری رویدادها و دوره های آموزشی منظر در شهر یورو و مهرماه سال جاری مورد بررسی اعضای کمیسیون قرار گرفت.

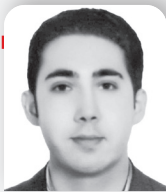

نخستین جلسه کمیسیون گردشگری و صنایع دستی اتاق کرمان پس از درگذشت نایب رئیس فقید اتاق کرمان به عنوان فعال حوزه گردشگری استان برگزار و یاد و خاطره زنده یاد محمدرضا بهرامی و فعالیت های وی گرامی داشته شد.

در این نشست، چالش ها و مسائل مربوط به حوزه گردشگری، به ویژه موارد پیش آمده پس از شرایط بحران جنگ ۱۲ روزه در این حوزه، برای طرح در کارگروه رفع موانع تولید استان بررسی و جمع بندی شد.

سر مقاله

اختلال در قیمت های نسبی

حسین جلیلی / دانشجوی دکتری اقتصاد و مدرس دانشگاه سایمون فریزر

● در شرایطی که اقتصاد ایران برای چند دهه با تورم بالا، نوسانات تولید و بحران های بی دریی در منابع انرژی و آب دست و پنجه نرم می کند، یکی از عوامل کمتر دیده شده، اما تاثیرگذار در این وضعیت، «برهم خوردن قیمت های نسبی» است. ثبات طولانی مدت قیمت حامل های انرژی در کنار رشد فزاینده سایر قیمت ها، منجر به تحریف سیگنال های قیمتی و بروز ناکارآمدی در تخصیص منابع شده است؛ موضوعی که امروزه خود را در قالب بحران هایی نظیر کم آبی، خاموشی برق، ناتوانی تولید و وابستگی شدید بنگاه ها به تسهیلات بانکی نشان می دهد.

در اقتصاد، آنچه کنشگران اقتصادی را به فعالیت خاصی تشویق می کند یا از آن باز می دارد، نه قیمت مطلق، بلکه قیمت نسبی کالاها و خدمات است. هنگامی که قیمت برق، گاز، آب یا سوخت برای سال ها ثابت می ماند، در حالی که هزینه سایر نهاده ها نظیر دستمزد، مواد اولیه و خدمات حمل و نقل متناسب با تورم افزایش می یابند، در واقع ترکیب سیگنال های قیمتی به هم می ریزد. این اختلال، تولیدکننده را به جای نوآوری و بهره وری، به استفاده هر چه بیشتر از منابع ارزان و در دسترس مانند انرژی با تمایل به دریافت تسهیلات ارزان قیمت سوق می دهد.

این وضعیت در بخش کشاورزی کشور به روشنی دیده می شود. حجم عظیمی از آب زیرزمینی برای تولید محصولات پرمصرف مانند هندوانه، برنج و ذرت صرف می شود، آن هم در استان هایی که خود با بحران کم آبی مواجهند. عامل اصلی این تصمیم گیری نادرست، قیمت ناچیز آب و انرژی مورد استفاده در سیستم های پمپاژ و آبیاری است. در واقع، وقتی هزینه برداشت آب با واقعیت کمیابی آن تطابق ندارد، انتظار بهره وری یا مدیریت پایدار منابع نیز بی اساس خواهد بود. با در نظر گرفتن یارانه انرژی، تولید بسیاری از مواد کشاورزی در ایران عملاً زیان ده است و هیچ توجیه اقتصادی ندارد. در واقع قیمت پایین آب باعث تصمیم گیری های غیر اقتصادی در طراحی استراتژی بهینه تولید، صادرات و واردات محصولات کشاورزی شده است.

در بخش صنعت نیز پیامدهای این اختلال قیمتی قابل توجه است. طی دهه های اخیر، سهم بالایی از سرمایه گذاری ها به سمت صنایع انرژی بر مانند فولاد، سیمان و پتروشیمی هدایت شده است. در بسیاری از موارد، ادامه فعالیت این صنایع نه به دلیل مزیت رقابتی یا بهره وری بالا، بلکه صرفاً به دلیل دسترسی به انرژی ارزان توجیه پذیر بوده است. این در حالی است که هزینه های زیست محیطی، استهلاک منابع طبیعی و مصرف بالای انرژی و آب در این واحدها، هرگز در قیمت تمام شده بازتاب نیافته اند.

از سوی دیگر، بنگاه های تولیدی در چنین ساختاری با یک مشکل مزمن مواجهند: کمبود نقدینگی. در نگاه نخست، ممکن است این پدیده با رشد بالای نقدینگی در کشور متناقض به نظر برسد. اما در واقع، زمانی که تولید به دلیل سرکوب قیمتی یا افزایش هزینه ها، بدون بازبینی در قیمت فروش، فاقد حاشیه سود کافی باشد، طبیعی است که بنگاه برای ادامه فعالیت، وابسته به منابع بانکی و تسهیلات شود. این وابستگی، چرخه ای معیوب ایجاد می کند: تولید بدون سود، نیازمند تسهیلات بیشتر و تسهیلات بیشتر، بدون افزایش ارزش افزوده واقعی، منشأ تورم بالاتر خواهد بود. در واقع این مساله که در ادبیات اقتصادی ایران از آن با عنوان معمای نقدینگی مطرح می شود، ریشه در عدم رعایت قیمت های نسبی دارد. در اقتصاد هر کالایی قیمتی دارد و قیمت بهینه از تعادل عرضه و تقاضا به دست می آید، قیمت پول در اقتصاد معادل یا نرخ بهره است و وقتی این نرخ به صورت دستوری و نه از طریق مکانیسم عرضه و تقاضا تعیین می شود، باعث تخصیص غیر بهینه منابع بانکی خواهد شد.

همان طور که در نظریه های کلاسیک اقتصاد آمده، قیمت ها نقش حیاتی در تخصیص بهینه منابع دارند. به تعبیر پل سامونلسون، «قیمت ها زبان بازار هستند؛ اگر این زبان تحریف شود، بازار دچار لکنت تصمیم گیری خواهد شد». در ایران، این زبان سال ها ست دچار اختلال شده و نتیجه آن، اتلاف انرژی، فرسایش منابع، ناکارآمدی بنگاه ها و وابستگی فزاینده به حمایت های مالی دولت و بانک مرکزی بوده است. افزون بر این، تحریف قیمت های نسبی انگیزه برای ارتقای فناوری، نوسازی فرایند تولید یا استفاده از روش های کم مصرف را نیز از بین می برد. چرا باید یک صنعتگر یا کشاورز به دنبال فناوری های نوین باشد، وقتی استفاده از منابع سنتی، ارزان تر و در دسترس تر است؟ در غیاب اصلاح ساختار قیمتی، اساساً سرمایه گذاری در بهره وری، بازدهی اقتصادی ندارد.

از این منظر، بخشی از مشکلات ساختاری اقتصاد ایران نه ناشی از کمبود منابع یا نبود حمایت، بلکه نتیجه جانبی سیاست هایی است که با نیت حمایت از مردم یا تولید، اما با نادیده گرفتن اصول پایه علم اقتصاد به اجرا درآمده اند. یارانه های پنهان انرژی، اگرچه در ظاهر بار مالی مستقیمی ندارند، اما از طریق تخصیص نابهینه منابع، ایجاد وابستگی در تولید و افزایش فشار بر محیط زیست و شبکه بانکی، هزینه های سنگینی بر اقتصاد تحمیل کرده اند.

راه حل این وضعیت، نه در آزادسازی ناگهانی قیمت ها و راه سازی بازار، بلکه در اجرای یک برنامه اصلاح قیمتی تدریجی، هدفمند و همراه با حمایت از اقشار آسیب پذیر است. تجربه کشورهای متعدد نشان می دهد که اصلاح ساختار قیمت حامل های انرژی، اگر با طراحی مناسب، شفافیت و ابزار های مکملی مانند یارانه نقدی، کارت انرژی یا تعرفه های پلکانی هوشمند همراه باشد، می تواند بدون آسیب به گروه های کم درآمد، بهره وری را افزایش دهد و زمینه اصلاح ساختار تولید را فراهم سازد. باید پذیرفت که استمرار وضعیت کنونی، نه تنها مشکلی از تولید و معیشت حل نخواهد کرد، بلکه به تعمیق بحران ها خواهد انجامید. اصلاح قیمت های نسبی، نه یک انتخاب، بلکه ضرورتی بنیادین برای بازسازی اقتصاد ایران است؛ ضرورتی که تعویق آن، هزینه هایی فراتر از تصور بر اقتصاد، محیط زیست و جامعه تحمیل خواهد کرد. در نهایت، گریزی از این واقعیت نیست که اقتصاد نیز همچون دیگر علوم، قواعدی دارد که بی اعتنایی به آنها، پیامدی جز تشدید بحران ها نخواهد داشت. راه برون رفت از دور باطل سیاست گذاری های ناکارآمد، بازگشت به اصول آزموده شده علم اقتصاد و پرهیز از تکرار نسخه های ناکارآمد و مبتنی بر شبه علم است.